

selvom de tager Bopæl i en anden af de kontraherende Stater end henholdsvis Finland og Island, og hertil sigter Slutprotokollens 2det Punkt.

Samtidig med Underskriften af Konventionen har Danmark ved Noteveksling med Sverige forpligtet sig til ikke at meddele de ovenfor omhandlede Dispensationer fra § 13, 1. Stykke, i Lov Nr. 276 af 30. Juni 1922 i Tilfælde, hvor nogen af Parterne er svensk Statsborger. Da Bevillinger af den omhandlede Art er meget sjældent forekommende, vil en saadan Ordning ikke frembyde Betænkelighed. Et lignende Tilsagn er senere ogsaa afgivet overfor Finland.

Ved Noteveksling samtidig med Ratifikationernes Udveksling maa det desuden

bestemmes, at den dansk-svenske Overenskomst af 5. Oktober 1907, jfr. Bekendtgørelse Nr. 213 af 19. Oktober 1907, om Udstedelsen af Attester til Brug ved danske og svenske Undersaatters Indgaaelse af Ægteskab i det andet Land ophæves fra Konventionens Ikrafttræden, da Overenskomsten overflødiggøres ved Bestemmelserne i Konventionens Artikel 1. Derimod findes der stadig praktisk Trang for Reglerne i den dansk-svenske Deklaration af 27. November 1909 angaaende Ægteforeningers Indgaaelse for diplomatiske og konsulære Embedsmænd, jfr. Bekendtgørelse Nr. 252 af 4. December 1909, og der bør derfor ved Noteveksling træffes Aftale om, at Deklarationen forbliver i Kraft.